

tužiteljeva tražbina, pojavljuje kao pravilna i na zakonu osnovana. Tuženi je, naime, kao agent dužan postupiti po nalogima svoga broдача i nije ovlašten te naloge mijenjati, niti je za njegove radnje u svojstvu broдаровог агента potrebna prethodna suglasnost ili naknadni pristanak bilo koga korisnika prijevoza, pa ni tužitelja kao naručitelja prijevoza. Suprotno ponašanje agenta dovelo bi do njegove odgovornosti prema broдару i do pravne nesigurnosti koja bi mogla imati štetne posljedice ne samo za broдача već i za korisnika prijevoza, i značilo bi zapravo odstupaње od posla agencije. Stoga tužitelju jedino preostaje da se sa svojim potraživanjem obrati broдару koji je izvršio prijevoz robe.

G.E.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br. VI-S1-914/72-2
od 5.X 1972.

Vijeće: dr Dušan Arneri, dr Tomislav Haramustek, Zorka
Perković

Prijevoz kamionom - Vozarina - Kad se prijevoz robe vrši cestovnim motornim vozilima, a vozarina nije ugovorena, na obračun vozarine primijenit će se željeznička tarifa, ako se prijevoz vrši na relaciji na kojoj postoji željeznička pruga - Ukoliko stranke nisu izričito ugovorile primjenu odredjenoga tarifnog razreda, primijenit će se najniži tarifni razred - Okolnost što je prijevoz cestovnim motornim vozilima obavljen eventualno u roku kraćem od onoga predviđenog za isporuku u željezničkom saobraćaju ne znači da cestovni vozar ima pravo na zaračunavanje brzovozne, ili ekspresne željezničke tarife

Tužitelj - vozar utužuje primaoca radi isplate iznosa od dinara 581.- spp, s naslova naknade za izvršenu uslugu prijevoza robe svojim motornim vozilima (živežnih namirnica - kukuruznog griza i brašna) od mjesta O. do mjesta Z. Tužbeni zahtjev temelji na kamionskom tovarnom listu u kome je navedeno da vozarina iznosi 581.- dinar za obračunsku težinu od 6.000 kg robe za daljinu od 300 km, a prema kolskom razredu 1/a željezničke tarife. Tovarni list je ispostavio tužitelj, tj. vozar, nije ga potpisao pošiljalac, a tuženik je kao primalac potvrdio uredan primitak robe i tovarnog lista. Tuženik se protivio tužbenom zahtjevu djelomično i to samo u pogledu iznosa od dinara 231,85 spp, a priznaje tužbeni zahtjev u preostalom dijelu u pog-

ledu iznosa od dinara 349,30 za vozarinu zaračunatu po sporovoznoj željezničkoj tarifi br. 129/66 za III kolski razred.

Sporno je između parničnih stranaka da li je vozarina ugovorena između pošiljaoca i vozara u iznosu navedenom u tovarnom listu, odnosno u slučaju ako takvog sporazuma nema, da li tuženik mora platiti tužitelju vozarinu po željezničkoj tarifi br. 129/66 za III kolski razred, kako tvrdi tuženik, ili po višoj tarifi I/a, kako tvrdi tužitelj, navodeći da je prijevoz robe izvršio u roku od 24 sata, i da stoga ima pravo na zaračunavanje vozarine po višoj cijeni predviđenoj za ekspresne, odnosno brzovozne pošiljke.

Prvostepeni sud je odbio tužitelja s viškom zahtjeva u pogledu spomenutog spornog iznosa od dinara 231,85 spp, s obrazloženjem da iz provedenih dokaza proizlazi: 1) da između pošiljaoca i vozara nije ugovorena visina vozarine i 2) da tuženik, tj. primalac, vozaru duguje primjerenu vozarinu obračunatu po sporovoznoj željezničkoj tarifi broj 129/66 za III kolski razred, a ne po skupljnoj ekspresnoj, odnosno brzovoznoj tarifi za I/a razred.

Viši privredni sud u Zagrebu odbio je tužiteljevu žalbu i potvrdio prvostepenu presudu.

Iz obrazloženja:

Iz provedenih dokaza pouzdano proizlazi utvrđena činjenica da između vozara i pošiljaoca nije ništa ugovoreno u pogledu cijene prijevoza usluge. Ovo slijedi iz iskaza svjedoka N.N, radnika vozara - tužitelja. Budući da nema ugovora o cijeni prijevozne usluge, a primalac je uredno primio robu i tovarni list, primalac, tj. tuženik, dužan je platiti tužitelju primjerenu cijenu usluge, a to znači vozarinu odmjerenu po željezničkoj tarifi. Ovo iz razloga kad među strankama nije ugovorena cijena usluge prijevoza robe cestovnim motornim vozilima, tad se primjenjuje željeznička tarifa, napose u slučajevima kad se roba prevozi na relaciji gdje postoji željeznička pruga. Stoga je prvostepeni sud pregledom željezničkih tarifa pravilno ustanovio da tužitelj ima pravo na zaračunavanje vozarine po tarifi br. 129/66 za III kolski razred u spomenutom iznosu od dinara 349,30 (za koliko je tuženik već priznao svoju obavezu), a nipošto po spornoj višoj tarifi za I/a kolski razred. Ovo iz razloga što se za pošiljke ovakove robe (6.000 kg kukuruznog griza i brašna) na relaciji od 300 km na količinu iznad 5.000 kg primjenjuje željeznička kolska tarifa (čl. 31. Opće tarife za prijevoz robe EFDT određuje da se pošiljke preko 5.000 kg smatraju kolskim pošiljkama).

Odgovor na pitanje da li će se primijeniti sporovozna ili brzovozna, odnosno ekspresna tarifa, ovisi o izboru pošiljaoca. Prema tome, ako izričito nije drukčije ugovoreno, ovakove pošiljke željeznica prevozi kao sporovozne pošiljke, i na njih će primijeniti tarifu br.129/66 za III kolski razred koja iznosi 349,30 dinara. Prijevoz će se izvršiti brzovozno, ili ekspresno samo na izričiti zahtjev pošiljaočev, pa će tada željeznica primijeniti odgovarajući tarifni razred za takve pošiljke.

S obzirom na izloženo, kad se prijevoz robe vrši cestovnim motornim vozilima, a primjenjuje se željeznička tarifa, tada dolazi do primjene onoga željezničkog tarifnog razreda koji je među strankama izričito ugovoren. Međutim, ako stranke (pošiljalac i vozar) nisu ugovorile izričito primjenu određenoga tarifnog razreda - što je ovdje bio slučaj - primijenit će se najniži tarifni razred (u konkretnom slučaju tarifa br. 129/66 za III kolski razred). Okolnost što je prijevoz cestovnim motornim vozilima obavljen eventualno brže ne upućuje na to, kako pogrešno smatra žalitelj, da bi se mogla primijeniti ekspresna ili brzovozna željeznička tarifa, samo zbog toga što je roba prevezena u kraćem roku nego su to rokovi isporuke predviđeni za pojedinu vrstu prijevoza u željezničkom transportu. Iz iznesenih razloga valjalo je tužiteljevu žalbu odbiti, i odlučiti kao u izreci.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br. VI-Sl-209/72
od 4.XI 1972.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Gavro Badovinac, Branko Lovrečki

Stivador - Špediter - Stivador (sлагаč) kao stručna organizacija načelno odgovara za svaku štetu nastalu nepravilnim slaganjem, ili nepravilnom zaštitom robe - Špediter snosi istu odgovornost kao i stivador - U odnosu špediter-stivador mjerodavan je sadržaj naloga (dispozicija) stovadoru - Za štete nastale na zaštitnim sredstvima robe ne odgovara stivador, ako je u nalogu špediter pridržao pravo da odredi način rada stivadora, odnosno stivadorovih radnika i neposredno nadzirao radnu operaciju

Tužitelj je špeditersko poduzeće, naručitelj usluge prekrivanja ceradama otvorenih željezničkih vagona natovarenih blistavim bakrom. Tuženi je stivador - izvrši-